

Beatrica, zasleduje prijeten italijanski običaj, je po večerih, ko je polegla vročina, priglasila vso družbo, shajajočo se okoli nje, — imenitne gospe, kavalirje, učenjake, pesnike humaniste, na obširen, velekrasen vrt, ki se je nahajal nedaleč od gradu. Tukaj na prostem, sredi cvetja in dreves je carstvovalo neprisiljeno veselje. Mladenci in device so igrali z žogo, plesali kolo, prepevali pesmi na svežem zelenem travniku. A starejši pa so v senci mecesnov in hrastov sedeli na zeleni trati okrog žuborečega vodometa, ter si pripovedovali smešne in poučljive povesti, uprizarjali prepire, katere je Beatrica vsikdar znala napeljati k vzvišenim predmetom človeških nazorov.

(Dalje sledi)

Novice.

— **Osebnosti.** Ministerijalni koncipist g. dr. Makso Schescharg je imenovan podtajnikom v poljedelskem ministertvu. — Poštni kontrolor v Ljubljani gosp. M. Kokalj je premeščen na Dunaj. Na njegovo mesto pride iz Dunaja gosp. I. Podgornik. — Premeščeni so: finančni nadkomisar gosp. dr. I. Rupnik od okrajnega glavarstva v Logatecu k uradu za odmero pristojbin v Ljubljano, davčni oficial gosp. Karol Pirc in Ljubljane v Logatec, finančni koncipist gosp. Emil Kandare od finančnega ravnateljstva v Ljubljani in finančni konceptni praktikant gosp. Aleksander Guželj od okrajnega glavarstva v Kočevju k davčni administraciji v Ljubljani. — Učitelj v Čatežu gosp. Peter Pogačnik je šel v pokoj. — Župnik v Štangi gosp. Mihael Saje je imenovan knezoškofijskim duhovnim svetovalecem.

— »Slovenska Matica« vabi na CXXVIII. odborovo sejo, ki se vrši v Ljubljani, v četrtek dne 20. marca 1902. ob petih popoldne v društveni pisarni. Vspored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXVII. odborovi seji. 3. Poročilo knjižnega odseka. 4. Poročilo tajnikovo. 5. Eventualia.

— **Ljubljanska meščanska godba** se je razšla, vendar hočejo godci nadaljevati na svojo roko celo podjetje, kar bi bilo tudi želeto.

— **Novo gimnazijsko poslopje v Novem mestu.** Posebna komisija je po naročilu dež. šolskega sveta pregledala sedanje gimnazijsko poslopje v Novem mestu ter se izrekla, da se mora zgraditi novo poslopje, ker je sedanje nerabno.

— **Novo realčno poslopje v Idriji** prično graditi prihodnji mesec. Poslopje bo jednonadstropno.

— **Zlato na Gorenjskem?** Pri železnikih so baje našli veliko množino rude, ki ima mnogo zlata v sebi.

— **Afera Wallburg.** Obravnava proti M. Standingerju, ki je falsificiral poročni list, s katerim so Walburgi hoteli dokazati, da je bila njih mati poročena z najdvojvodo Ernestom, se najbrž ne bo vršila v Ljubljani, ampak na Dunaju.

— **Nova nemška šola.** Deželni šolski svet štajerski je odredil, da se v slovenski Slatini pri Rogatecu ustanovi nemška enorazrednica.

— **Učiteljski dom.** V Celovcu se je ustanovilo društvo, ki hoče napraviti konvikt za vzgajanje slovenskih učiteljev. Ali je narodnost glavni namen?

— **Deželnozborske volitve na Goriškem.** Po izidu volitve volilnih mož je gotovo, da zmaga na Krasu narodno-

napredni kandidat dr. Treo, v tolminskem okraju pa kandidat katoliške stranke, čigar ime pa še ni razglašeno.

— **Društvo »Zvezda« na Dunaju** imelo je nedavno svoj II. občni zbor, pri katerem je na predlog g. podpredsednika D. Dolence imenovalo častnima udoma dva gospoda, ki sta si pridobila izvanrednih zaslug za prosep društva. To sta gosp. Jakob Pukl, predsednik in g. Vinko Krušič, pevovodja društva. Ta predlog je bil enoglasno in navdušeno sprejet. V odbor so bili izvoljeni gg. Jakob Pukl predsednikom, Dragotin Dolenc podpredsednikom, Rudolf Malič tajnikom, Jakob Šemé blagajnikom, Alojzij Repič, Franjo Šušteršič, Ivan Vončina za odbornike, Ivan Peterman, Gabrijel Mežnar, Franjo Merlak za odbor. namestnike, Josip Božič, Josip Smerdu, Karol Tomšič za preglednike. — Društvo je prošlo leto priredilo: Anton Slomšekovo slavnost, 9 zabavnih večerov, 3 izlete (2 v Maria Enzersdorf in 1 v Gorenji Št. Vid). Odbor je 1 članu dovolil posojilo, ter samo v 5 slučajih dovolil podpore, v 2 slučajih je rešil dve Slovenki iz nujne bede. Za družbo sv. Cirila in Metoda so članice Jelica Krušič, Marica Pukl, Anica Šušteršič, Ana Krušič nabrale 200 kron. Za sodelovanje je izrekel občni zbor toplo zahvalo slavni »Sloveniji«, predsedniku, gg. Rum, Božiču, Rožtokarju, Ašiču in Kozini, pa tudi gosp. Prijatelju, ter pevovodji gosp. Krušiču in vsem g. pevkam in g. pevcem. Društvo je lepo napredovalo.

— **Umrli.** Na svojem posestvu pri Novem mestu je umrl deželni stavbni svetnik gosp. Fran Witschl. — V Starem trgu pri Trebnjem je umrl trgovec in posestnik gosp. Henrik Müller v starosti 65 l. — Na Vrhniki je umrla sodnikova udova gospa Leopoldina Mulley.

— **V deželni blaznici na Študentu** se je obesil umobolni Anton Šmajdek iz Toplice na Dolenjskem.

— **Taščo umorili.** Med Orehovcem in Berhovem na Dolenjskem je v nekem jarku našel posestnik Miklavčič truplo 70 letne Marije Rajk iz Gracerjevega turna. Starka je imela na vratu in na glavi globoke rane in strto brado, v rokah pa je držala šop las ki so podobni lasem njene sinahe Helene Rajk. Tašča in sinaha sta živeli v vednem prepiru. V hiši sinahinega očeta so našli krvav nož. Helena Rajk, njena dva brata in njeni stariši so vsi v preiskovalnem zaporu, ker leti nanje sum, da so Marijo Rajk umorili in potem vrgli v jarek.

— **Samomor 72letne starke.** V Karčovini pri Mariboru se je obesila 72letna starka Neža Rumpf, ker ni mogla od sorodnikov dobiti posojenega jim denarja.

— **Izkoriščana nesreča.** Posestnik Keber iz Sadinje vasi je 6. t. m. ponoči utonil. Njegova dekla Neža Poje ga je našla, a predno je o dogodivši se nesreči koga obvestila, je v hiši pokradla kar je mogla, tudi 180 kron gotovine in hranilnično knjižico za 1800 kron. Nezvesta dekla je že v zaporu.

— **Cerkveni tat.** V Gorici je policija aretirala cerkvenega tatu Fr. Werdaua z Dunaja, ki je izvršil v mnogih cerkvah vsakovrstne tatvine.

— **Nesreča.** V Trstu je zadnji vagon necega tovornega vlaka vrgel 49letnega železniškega čuvaja Antona Črnigoja na tir ter ga popolnoma prerezal na dvoje.

— **Tragedija poštnih manipulantinje.** Na Dunaju se je usmrtila te dni 31 letna manipulantinja Ivana L.; skočila je s tretjega nadstropja ter bila takoj mrtva. Ivana L. je živela precej brezskrbno, ker so jo podpirali tudi stariši, ki so v Šleziji ter so precej premožni. Manipulantinja je bila vedno jako tiha in mirna; v zadnjem času pa je včasih zvečer izostajala. Rekla je svoji gospodinji, da hodi v gledališče. V resnici pa je imela z nekim moškim sestanke. To ljubavno razmerje je imelo tudi posledice. L. je zakrivala svoje stanje skoro 7 mesecev svoji gospodinji, potem pa se ji je zaupala. Prav

v istem času pa so ji pisali stariši, naj bi prišla domov na počitnice. Ker je dekle odgovorilo, da sedaj ne more priti, jo je hotela obiskati mati. Manipulantinja je skušala na vse možne načine zadržavati mater, da bi ji zakrila tako svojo sramoto, ter je bila v nepopisnem strahu, da bi mati vendar le prišla. Pred nekaj dnevi je dobila dečka, kmalu na to pa je vstala, odprla okno in skočila na cesto. Tajnost, kdo je oče otroka, je nesla seboj v grob.

— **V zapor silil.** K deželnemu sodišču v Brnu se je prišel javit neki Tomaž Dvořák, da je zažgal svojemu očmu hišo v Serovicah. Seveda so ga zaprli. Kmalu se je pa izkazalo, da si je mož hudodelstvo le izmislil. Zakrivil pa je s tem drugo hudodelstvo, hudodelstvo goljufije. Ker se je še nadalje izvedelo, da je ukradel snop slame, da si je napravil ležišče v nekem svinjaku, obtožen je bil tudi tatvine. Pred sodiščem je izpovedal, da ni mogel nikjer dobiti dela, zato je bil primoran, se sam sebe obdolžiti požiga, da je prišel v zapor, kjer ima vsaj jesti. Njegova pristojna občina je potrdila, da je mož živel res v veliki bedi, sicer pa, da je hvalevrednega vedenja. Sodišče ga je obsodilo v 15 dnevni zapor s postom. Na sodnikovo vprašanje, ali je s kaznijo zadovoljen, odgovori: „Če bi me vsaj do žetve zaprli, potem bi že bilo dobiti dela“. Ko bo prišel mož iz zapora, bo primoran storiti kako hudodelstvo, da pride do hrane v zaporu. Ko pa bodo statistiki sestavljali podatke o naraščanju hudodelstev, gotovo bodo naštevati vse druge vzroke, le bede ne.

— **Revščina v Galiciji.** Pod tem naslovom je izdal Stanislav Ščepanovski, poljski narodnogospodarski pisatelj, knjižico o razmerah v Galiciji. Na podlagi statističnih podatkov dokazuje, da umira v Galiciji na leto 50.000 ljudi od lakote in 70.000 ljudi se izseljuje, da bi ušli smrti od lakote. — V Galiciji derejo judje.

— **Novo parobrodno društvo.** Iz „Obzora“ posnemamo, da je bila deputacija „parobrodskih društev za Dalmacijo“ dne 8. februarja pri trgovinskem ministru z spomenico, da bi podpiral prošnjo, da se sme za poštno trgovsko službo med Trstom, Dalmacijo in Albanijo vstanoviti veliko delnično parobrodno društvo, katero bi napravilo tudi več novih parobrodov za promet. Novo društvo naj bi podpirala vlada kakor podpira sedaj posamezna dalmatinska parobrodna društva in posebno upravo tržaškega Lloydja. Minister se je proti deputaciji izrazil jako prijazno za to osnovo, ter obljubil po svoji moči delovati na njeno vresničenje.

— **Kako so poznali Prusi avstrijske vojskovodje.** Naš poraz v vojni s Prusko leta 1866. so naši zgodovinarji opravičevali z vsemogočimi uzroki in nagibi. Sedaj po 36 letih šele se je obelodanil v Berlinu pravi vzrok. Nemško vojevanje je bilo tedaj proti avstrijskemu, kakor dan proti noči. Ne le, da so poznali svoje vojskovodje tako rekoč do mozga, tudi za vrline in slabosti avstrijskih vojskovodij so se zelo zanimali pri pruskem armadnem vodstvu. Njihov generalni štab je imel v mali knjižici, ki se je ravnokar obelodanila, avstrijske generale pri takozvani severni armadi nastopno popisane: Benedek ni nikak vojskovodja, ni strateg, potrebuje zelo močne podpore pri vodstvu armade; zelo srečen, zelo pogumen, da, celo predrzen vojak; pri celi armadi, posebno pri moštvu, nenavadno priljubljen. — Grof Clam-Gallas: Rajši obeduje kakor se vojuje; ima slabo navado, če gre k bitki, da izbere napačna pota, potrebuje vrlega pribočnika. — Generalmajor vojvoda Virtemberški: slabotnega telesa, predržno-pogumen vojak, se smatra za velikega bojovníka in vendar mu je veda neznana; se rad kaže; ima veliko občudovalcev, pa še več sovražnikov. — Flml. grof Festetics: Nima najmanjšega pojma o vodstvu vojne; dober konjeniški general; velike protekcije; na sedanjem svojem mestu je ničla. — Flml. Ramming: Vojaški genij; brezpogojno najboljši avstrijski general, kar tudi ve in s čemur si je nakopal brezštevilno sovražnikov. — General-

major grof Huyn: Jeden najpomembnejših avstrijskih jezuitov; premeten, zabit, hinavski, nevaren; vojaškega talenta nima, toda veliko konsekvence in odločnosti. — Generalmajor Koller: Znan po svoji strogosti in odločnosti; brez vojne skušnje, vse ga sovraži. — Princ Holstein: Princ po krvi, sicer nič. — Polkovnik Waldstätten: Zelo priljubljen, fin, viteški; ima protekcijo, pa je tudi dober, zanesljiv general; veliko energije. — Generalmajor knez Windischgrätz: Zelo nedolžen, brez vojaškega znanja ali drugih duševnih prednosti. — Polkovnik Grivičić: Mlad, priljubljen; uživa mnogo zaupanja; dober brigadir. — Polkovnik Knebel: Služil vedno v generalnem štabu, mnogo vojnihkušenj, dober vodja, skrben general (bolan na jetrih).

— **Turško slovstvo.** Izmed sodobnih turških pisateljev je najbolj priljubljen Uedžib-Bej, navdušen čestilec pa tudi posnemalec Flaubertov. Njegovega prijatelja Tevfik-Fikrata smatrajo za najboljšega pesnika, ta je prvi vpeljal v turško poezijo rimo. Turki imajo tudi dve pesnici. Ena, Fatima-Allek-Gannomen, posnema George-Sandovo, druga pa Nedžar-Gannum-Ben-Osman francoske pisatelje Musseta, Lamartina in Baudelaira.

— **Ministrski dovtip.** V Elyséeju se je vršil nedavno ministrski svet. V predsobi sta nestrpno čakala dva časniška poročevalca ter obkolila nekega odhajajočega ministra z vprašanji: „Ali se je sklenilo kaj o potovanju predsednika na Rusko?“ Minister je bil sprva osupel, potem pa reče s skrivnostnim nasmehom: „Znata molčati?“ — „O da da“, zatrjuje hitro oba. — „No jaz tudi“, odgovori prijazno minister ter se odpelje.

— **Šole na Turškem.** Pod vlado sedanjega sultana osnovalo se je na Turškem 9.649 nižjih ljudskih šol in štiri višje. Leta 1898 bilo je vseh skupaj 29.166 šol, v katere pa seveda niso vštete posamezne šole kristijanov, kajti turška vlada se za izobrazbo drugovercev čisto nič ne briga.

Stavka v Turinu. Stavka v Turinu se širi. V stavko je stopil tudi del delavcev po železniških delavnicah in stavci. Vlada je v delavnice poslala vojake in je sklicala jeden razred rezerve. Oddelek stavkujočih je pod vodstvom poslanca Morgarija poskusil prevreči tramvajske vozove, a ga je prepodila kavalerija. Štrajk se je začel pri delavcih v predilnicah. Da bi ga zatrl, so dali po noči od 20. do 21. februarja zapreti vse predilne delavce, ki niso imeli dela. To je druge razburilo. Od začetka je bilo le 1000 štrajkujočih zdaj pa naenkrat okoli 5000, ker so tudi delavke iz predilnice Hoffmann in Poma pritislile zraven. Agitacija je postala burna, ko je stražnik ranil neko delavko na nogi in ko so aretirali nekega pijanca. Policija je zdaj resno nastopila, ljudstvo je začelo bežati. Pri tem so pohodili neko dekle. Zdaj je prišlo vojaštvo. Delavska voditeljica Casalini in Mofri sta mirila ljudi, Morgari je pa burno hujskal na oblast, na kapitaliste in na policijo. Množica mu je živahno pritrdjevala. Kruh za mesto kupujejo peki na deželi, ker pomočniki ne delajo. Štrajkujoči so nago-varjali tramvajske voznike, naj nehajo z vožnjo, a ti se niso udali. Zvečer pa se je začela zopet živahna agitacija. Prodajalnice so zaprli.

— **Začetek univerz.** Najstarejše univerze so v Parizu, Bolognji in v Palermu. Po teh je ustanovil Karol VI. l. 1348 univerzo v Pragi, ki je sedaj razdeljena v češko in nemško. Potem pridejo po starosti na vrsto nemške univerze. Ea najstarejših pa je v starem veku Oske (Goeske) v Aragoniji, katero je ustanovil l. 80. pred rojstvom Kristusom rimski pretor Šestorij. Tukaj je študiral baje tudi Seneka. V istem času tedaj pred Kristusom je bila postavljena tudi univerza v Valenciji.

— **Kedo živi dalje, možak ali ženska?** Na Francoskem so opazili zdravniki, da od desetih oseb, ki živijo sto let, je navadno sedem ženskih in le kaki trije možki. Na

nemškem doživi od tisoč možkih samo 413 njih petdeseto leto, drugi vsi vmrjejo v najlepši dobi, a žen doživi polovica, to je 500, svojo petdesetletnico. V splošno zračuneno je, da od 20 oseb, ki so doživele sto let, jih je šestnajst ženskega spola. Tedaj živi vsekako žena dalje od moža.

— **Rusija v Sibiriji.** O velikosti ruske Sibirije sodi se lahko po naslednjih podatkih, katere prinaša „Vrhbosna“. Sibirija, nekaj je to ime pretresalo marsikaterega ruskega prebivalca in tudi nam drugim Slovanom bilo je dobro poznano to ime iz ruske zgodovine. Toda da je to ob enem krasna in velikanska pokrajina ruskega carstva, ki je obljudena z mnogimi milijoni srečnih prebivalcev to pričajo naslednje številke: Po ljudskem štetju l. 1897. je imela zapadna Sibirija 3.255.474 km² površine. Istočna Sibirija ima 7.245.635 km² površine in 1.328.150 prebivalcev. Mesta zapadne Sibirije so imela imenovanega leta prebivalcev: Barnaul 29.408, Beresov 1073, Bisk 17.206, Išim 7161, Jalutorovsk 3453, Kašinsk 5858, Kolivan 11.703, Kurgan 10.579, Kuznek 3141, Masinsk 8300, Navjim 1199, Surgut 1126, Tara 7226, Tjukalinsk 7182, Trumen 29.588, Tobolsk 20.427, Tomsk 52.430, Turinsk 2940. Istočna Sibirija: Ačinsk 6714, Balagansk 1313, Ibinsk 629, Irkutsk 51.434, Jakuts 8534, Jeniseisk 11.539, Hansk 7504, Krasno-jorsk 26.600, Minusinsk 10.255, Nižne Udinsk 5803, Olekminsk 1178, Srednje-Kolymsk 548, Torušaks 200, Verhojansk 356, Verkolesk 1310 in Viljansk 609 prebivalcev.

— **Amerikansko.** Brata Viddle sta bila zaradi umora v Pittsburgu zaprta. Posrečilo se jima je sicer ubežati, toda na begu so ju ustrelili. Pittsburgski pogrebnik, ki je ob enem tudi trgovec, je prišel na sebično misel ter je mrtveca razstavil v svoji prodajalnici na ogled proti vstopnini. Prišlo je nad 20.000 ljudij, največ ženske, mrtveca ogledat. Po cele ure so čakali radovedneži pred prodajalno, da so prišli na vrsto.

— **O Indijancih.** Iz Amerike se piše: Indijanski komisar je dobil novo misel in na podlagi te misli je izdal na vse agente indijanskih rezervacij ukaz, da se morajo vsi Indijanci ostrižiti, da si ne smejo več barvati lica in da ne smejo več plesati. No, vidite, kako gre hitro s civilizacijo naprej.

— **Dijaški nemiri na Ruskem.** Spomladi l. 1901 so visokošolci vseh ruskih vseučilišč štrajkali. V Petrogradu, Moskvi in Harkovu so bile velike poulične demonstracije, katere so skušali kozaki udušiti z nagajkami in knutami. General Vanovski, bivši vojni minister, je postal naučni minister, ter je z najlepšimi obljubami pomiril dijaštvo. Vse se je nadejalo liberalnih, svobodomiselnih reform. Časopisje je smelo razpravljati vseučiliške zadeve, kar ni bilo dovoljeno že od l. 1880., vsi profesorji, dekani in rektorji so bili vprašani za mnenje, kako naj se izvrše zahtevane reforme. Dijaštvo je zahtevalo, da se odpravijo vladni, uniformovani vohuni, da so odprta vseučilišča dijakom vseh narodnostij, da se dovoli tudi ženstvu študirati, da se smejo dijaki zbirati in imeti svoja društva. Vanovski je obljubil vse, a že v oktobru je v Moskvi svoje obljube preklical ter uveljavil zopet staro reakcijo. Profesorji, dijaki in časopisi so morali molčati. Seveda je začelo kmalu vreti. V Harkovu so se dijaki v novembru uprli prof kemiku, ki predava že 30 let iz vedno istega rokopisa brez ozira na moderne napredke. Izključenih je bilo zato 200 dijakov. Zato so štrajkali dijaki vsega vseučilišča, politehnike in veterinarske šole. Dijaki in delavci so demonstrirali, in 8 dni so divjali policaji in kozaki po ulicah. Več sto oseb je bilo aretovanih in nad 600 dijakov izključenih, vseučilišče pa do novega leta zaprto. V Petrogradu, Moskvi in Kijevu pa so se dijaki izrekli solidarne z dijaki v Harkovu. Izjavili so, da štrajkajo, dokler ne bo 600 izključenec zopet sprejetih. Dne 6. m. m. so v Kijevu sklenili dijaški štrajk. Dne 16. januarja so se začele poulične demonstracije, katetim so se seveda pridružili tudi delavci. Nad 10.000 oseb je demonstriralo z rudečimi

zastavami in pelo revolucinarne pesmi. Dne 17. m. m. je naraslo število na 30.000. Kozaki in nagajke so zopet delovale. 100 oseb je bilo ranjenih, 3 ubite. Ministrstvo je predavanja do jeseni ustavilo. Dijaški nemiri pa še niso ustavljeni.

— **Srečni naseljenec.** Tomaž Milhern, iz Dublina na Irskem, ki je prišel minulo leto v medkrovju parnika „Etruria“, in katerega so hoteli poslati nazaj, ker ni imel potrebnega denarja, odpotoval je pred kratkim bogat in srečen v svojo domovino. Minolo jesen je dobil Mulhern, ki je 65 let star, pismo, naj pride v Novi Jork, ako hoče videti svojega brata še živega. V pismu je bilo tudi omenjeno, da je brat zelo bogat in da se mu bo to potovanje gotovo izplačalo. Tomaž se je takoj napotil, in ko je kmalu nato umrl njegov brat, mu je ostavil 90.000 dolarjev. Tomaž si želi vrniti se na Irsko in tam z denarjem svojega brata preživeti zadnje dneve svojega življenja.

— **Monolog postopačev.** „Pa pravijo ljudje, ki imajo denar, pa ga nočejo vsaj nekoliko prepustiti meni, da je čas denar. Ko bi bilo to res, moral bi biti jaz zelo bogat človek, ker časa mi vedno preostaja. Vendar pa so pri tem moji žepi vedno prazni in brez denarja vsi raztrgani.“

— **Poslušna ljubica.** Na Dunaju je zažgala 25letna delavka Marija Schuh prodajalno svojega gospodarja Ludovika Spitzza; zgorelo je vse blago in hišna oprava. Schuh je izpovedala, da je zažgala na prigovarjanje svojega ljubimca L. Spitzza, ki je bil v velikih stiskah in bi bil imel napovedati krizo. Spitz je namreč zavarovan za 16.000 kron. M. Schuh in Spitzza so zaprli.

— **Humanitarna dedščina.** Po dveletnem procesu je prisodilo dunajsko civilno sodišče volilo pokojnega ministrskega uradnika J. Floissa v znesku 400.000 kron štajerskemu deželnemu odboru za ustanovitev naravnih zdravilišč.

— **»Baron« in pump.** „Baron“ Friederich de Knoerz, kateri pa tudi na razna meščanska imena sliši, je v Novem Jorku vestno izvrševal načelo raznih „vitezov“, „baronov“ itd. in povsodi, kjerkoli je mogel, je pumpal navadne ljudi. Končno ga je obtožilo več gospodičen, katere so vse hotele postati baronice in katere je „baron“ kot ženin opeharil za njih posojilnične knjižice. Viteški „baron“ premišljuje zdaj v novojorkskih zaporih o minljivosti ženske ljubezni.

— **Dobro meso — po ceni.** Iz Čikaga prihaja naslednja vest: Prav pomenljivo pomoto je napravil v tukajšnjih klavnicah nek paznik, ki je po svoji neprevidnosti zaklal čedo dragih Gallway goved, ravnokar inportovanih iz Škotskega za državno poskuševališče v Ames. Razkosano meso teh goved so potem razpečali in prodali kot navadno govedino, dasi je bilo vredno 3 dolarje funt. Pomota se je našla šele po preiskavi, kam so se govedi izgubile. Sedaj bo treba naročiti novo čredo iz Škotskega.

— **Jan Kubelik v Ameriki** je bil sprejet kot zmagovit vojskovodja. 1. februarja je priredil v Čikagu koncert, v katerem je zaslužil 22.000 dolarjev. Na en večer! To je največji zaslužek, ki ga je kdaj kak umetnik dosegel. Občinstvo je slavilo Kubelika, našega brata Čeha, kot se ni slavil še noben vladar. Amerikanci so ponudili Kubeliku, glasovitemu češkemu virtuozu, naj bi priredil prihodnji dve leti 200 koncertov, za kar bi mu plačali 2 milijona kron in poleg tega še nekaj od čistega dobička.

— **Velik požar v Ameriki.** Minole dni je divjal v mestu Paterson v Ameriki velik požar, ki je bil tem hujši vsled velikega vetra, ki je raznašal iskre po celem mestu. Tako je vpepelil 26 ulic, večinoma vsa javna poslopja kakor sodišče, pošto, električne naprave. Na stotine prebivalcev je brez strehe in priti so morali vojaki, da varujejo last posameznih, ker iz vseh delov so se pridrvili tatovi, ki hočejo to priliko izkoristiti. Tudi hišo, v kateri so imeli anarhisti svoja zborovanja, vpepelil je požar.